

3. Mose 5

Septuaginta (LXX)

1 ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμάρτη καὶ ἀκούσῃ φωνὴν ὁρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἢ ἑώρακεν ἢ σύνοιδεν ἐὰν μὴ ἀπαγγείλῃ λήμψεται τὴν ἀμαρτίαν

2 ἢ ψυχὴ ἣτις ἐὰν ἄψηται παντὸς πράγματος ἀκαθάρτου ἢ θηριαλώτου ἢ ακαθάρτου ἢ τῶν θηριαίων ἢ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἢ τῶν θηριαίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων

3 ἢ ἄψηται ἀπὸ ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπὸ πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἵστις ἀν ἀψάμενος μιανθῇ καὶ ἔλαθεν αὐτόν μετὰ τοῦτο δὲ γνῷ καὶ πλημμελήσῃ

4 ἢ ψυχὴ ἡ ἀν ὁμόσῃ διαστέλλουσα τοῖς χείλεσιν κακοποιῆσαι ἢ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἀνθρωπὸς μεθ' ὅρκου καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ δοφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῷ καὶ ἀμάρτῃ ἐν τι τούτων

5 καὶ ἔξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν περὶ ὧν ἡμάρτηκεν κατ' αὐτῆς

6 καὶ οἴσει περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἵστις ἡμαρτεν θῆλυ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀμνάδα ἢ χίμαιραν ἔξ αἰγῶν περὶ ἀμαρτίας καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἵστις ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ ἀμαρτία

7 ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον οἴσει περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἵστις ἡμαρτεν δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν κυρίῳ ἐνα περὶ ἀμαρτίας καὶ ἐνα εἰς ὀλοκαύτωμα

8 καὶ οἴσει αὐτὰ πρὸς τὸν ἵερέα καὶ προσάξει ὁ ἵερεὺς τὸ περὶ τῆς ἀμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἵερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ

9 καὶ ῥανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας ἐπὶ τὸν τοῖχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ κατάλοιπον τοῦ αἵματος καταστραγγιεῖ ἐπὶ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου ἀμαρτίας γάρ ἐστιν

10 καὶ τὸ δεύτερον ποιήσει ὀλοκαύτωμα ὡς καθήκει καὶ ἔξιλάσεται ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἵστις ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

11 ἐὰν δὲ μὴ εὑρίσκῃ αὐτοῦ ἡ χεὶρ ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν καὶ οἴσει τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὐ ἡμαρτεν τὸ δέκατον τοῦ οιφι σεμίδαλιν περὶ ἀμαρτίας οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον ὅτι περὶ ἀμαρτίας ἐστίν

12 καὶ οἴσει αὐτὸ πρὸς τὸν ἵερέα καὶ δραξάμενος ὁ ἵερεὺς ἀπ' αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα τὸ μνημόσυνον αὐτῆς ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυρίῳ ἀμαρτίᾳ ἐστίν

13 καὶ ἔξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἵερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ἵστις ἡμαρτεν ἐφ' ἐνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐσται τῷ ἵερεῖ ὡς ἡ θυσία τῆς σεμιδάλεως

14 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

15 ψυχὴ ἐὰν λάθη αὐτὸν λήθη καὶ ἀμάρτη ἀκουσίως ἀπὸ τῶν ἀγίων κυρίου καὶ οἵσει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ
κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σίκλων τῷ σίκλῳ τῶν ἀγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν

16 καὶ ὁ ἡμαρτεν ἀπὸ τῶν ἀγίων ἀποτείσαι αὐτὸν καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτὸν καὶ δώσει αὐτὸν τῷ ἵερεῖ καὶ ὁ
ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

17 καὶ ἡ ψυχὴ ἣ ἀν ἀμάρτη καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν κυρίου ὃν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἔγνω καὶ
πλημμελήσῃ καὶ λάβῃ τὴν ἀμαρτίαν

18 καὶ οἵσει κριὸν ἄμωμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμέλειαν πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ
ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ ἦς ἡγνόησεν καὶ αὐτὸς οὐκ ἔδει καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ

19 ἐπλημμέλησεν γὰρ πλημμέλησιν ἔναντι κυρίου

20 καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσῆν λέγων

21 ψυχὴ ἐὰν ἀμάρτη καὶ παριδὼν παρίδῃ τὰς ἐντολὰς κυρίου καὶ ψεύσηται τὰ πρὸς τὸν πλησίον ἐν παραθήκῃ ἢ περὶ
κοινωνίας ἢ περὶ ἀρπαγῆς ἢ ἡδίκησέν τι τὸν πλησίον

22 ἢ εὗρεν ἀπώλειαν καὶ ψεύσηται περὶ αὐτῆς καὶ ὅμοσῃ ἀδίκως περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὃν ἐὰν ποιήσῃ ὁ ἀνθρωπος ὥστε
ἀμαρτεῖν ἐν τούτοις

23 καὶ ἔσται ἡνίκα ἐὰν ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ καὶ ἀποδῷ τὸ ἄρπαγμα ὃ ἤρπασεν ἢ τὸ ἀδίκημα ὃ ἡδίκησεν ἢ τὴν
παραθήκην ἥτις παρετέθη αὐτῷ ἢ τὴν ἀπώλειαν ἣν εὗρεν

24 ἀπὸ παντὸς πράγματος οὗ ὅμισσεν περὶ αὐτοῦ ἀδίκως καὶ ἀποτείσει αὐτὸν τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ πέμπτον προσθήσει ἐπ'
αὐτὸν τίνος ἔστιν αὐτῷ ἀποδώσει ἢ ἡμέρᾳ ἐλεγχθῆ

25 καὶ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ οἵσει τῷ κυρίῳ κριὸν ἀπὸ τῶν προβάτων ἄμωμον τιμῆς εἰς ὃ ἐπλημμέλησεν αὐτῷ

26 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἔναντι κυρίου καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ περὶ ἐνὸς ἀπὸ πάντων ὃν ἐποίησεν καὶ
ἐπλημμέλησεν αὐτῷ